

Dvouveličinový vesmír

Mám-li heslovitě stavět krok za krokem logiku hypotézy, pak :

01 – Představa dvouveličinového vesmíru se domnívá, že příroda staví hmotu ze dvou základních veličin a tedy, že lze nahradit ve fyzikálních rovnicích hmotu – písmenko „m“ těmito veličinami, že písmenko „m“ – pro hmotu bude v celé matematické fyzice substituováno binárními výrazy kombinačních multiplikací dimenzí veličiny délky a veličiny času.

02 – Pro tuto hypotézu je nutno upřesnit význam pojmů *veličina, dimenze, rozměr, jednotka, aj...*. Tedy : **Veličina (základní) je artefakt** vesmíru a to ve smyslu nezaměnitelnosti, nezadatelnosti, nezastupitelnosti. Jsou dvě (... možná obě v nadhledu jako dvě strany jedné mince – Velveličiny). Veličina délka a veličina čas.

Veličina >délka< má, produkuje („umí“ použít) tři nekompaktifikované dimenze (jejich multiplikacemi se postaví prostor) a veličina >čas< má, produkuje rovněž tři nekompaktifikované dimenze (Jejich multiplikace prozatím nikdo nehodnotil a nezjišťoval...ač existují ve vzorečku pro zrychlení x/t^2 , a v odvozené veličině >výkon< $m.x^2/t^3$). Čili **dimenze je „výrobek veličiny“ pro multiplikatívni použití veličiny >délka<, >čas<.**

03 – Přestože hypotéza dvouveličinového vesmíru bude substituovat výraz „m“, chci se nadále domnívat, že PRINCIP gravitace je u Newtonovské formulace zachován. $1 = G \cdot m \cdot t^2 / x^3$, a lze ho použít k rozřešení při dvouveličinové verzi fyzikálních rovnic.

04 – Dále se domnívám, že rovnice pro gravitaci (v jakékoliv formulaci) po provedené substituci za písmenko „m“ přejde na rovnici paraboly a to tím, že vyhlásím spekulativní domněnku, že u gravitační konstanty G se její číslo „respektuje“, ale nerespektují její „rozměr“, který jí fyzika automaticky „dodává“ s principu rovnosti levé a pravé strany rovnice. Gravitační konstanta dle mého návrhu tak přejde v „gravitační veličinu“ a z ní vzejde (opět domněnka) graviton ?, možná Higgsův boson ? (výklad jinde). Gravitační konstanta tedy **ne**bude mít „zdeděný rozměr“, ale „svůj rozměr“, odvozený z rovnice $G \cdot c = 2 \cdot 10^{-2}$:

parabola obecně je

$$\begin{aligned} \underline{w^2 = 2 \cdot c} \quad \Rightarrow \quad 1 &= \frac{2}{c} \cdot \frac{c^2}{w^2} = \frac{2t_c}{ct_v} \cdot \frac{c^2 \cdot u \cdot t_c}{w^2 \cdot u \cdot t_c} \cdot \frac{t_v}{t_c} = \frac{2t_c}{ct_v} \cdot \frac{m \cdot t_w^2 \cdot t_w \cdot t_v}{x_c^2 \cdot x_v \cdot t_c^2} \\ &= \frac{2t_c}{ct_v} \cdot \frac{m \cdot t_w^2}{x_c^2 \cdot x_v} = \frac{2t_c}{ct_v} \cdot \frac{m}{u \cdot w \cdot x_c} \\ 1 &= \frac{2t_c}{ct_v} \cdot \frac{m}{u \cdot w \cdot x_c} = G \cdot \frac{m}{u^2 \cdot x_v} \end{aligned}$$

(rozbor a výklad nad rovnicemi gravitace je popsán jinde)

... >> vše za použití mé navržené konvence (celý výklad jinde) :

$$\begin{aligned}
c^* &> c > w = w > u \\
\frac{x_c}{t_c} &> \frac{x_v}{t_c} < \frac{x_c}{t_w} > \frac{x_v}{t_w} \\
\frac{\sqrt{2} \cdot x_v}{t_v} &= \frac{x_c}{t_c} = \frac{\sqrt{2} k x_v}{t_c} = \frac{\sqrt{2} k x_c}{t_w} = \frac{2 k^2 x_v}{t_w} = m \cdot x_v / m_0 \cdot t_c \\
1 &= \text{(symbolicky)} = \infty \cdot 0 / 1 \cdot 1 \\
(Z) \sqrt{2} \cdot v &= c = \sqrt{2} k w = \sqrt{2} k w = 2 k^2 u = \sqrt{2} k \cdot \sqrt{2} k u = 1 \\
&= c / \sqrt{2} k = w = w = \sqrt{2} k u = \sqrt{2} k u
\end{aligned}$$

a odtud plyne
pomocná tabulka :

$c = \sqrt{2} \cdot k \cdot w$	$\sqrt{2} \cdot t_c^2 = t_w \cdot t_v$	$x_c^2 = XHV \cdot x_v$
$c = 2 \cdot k^2 \cdot u$	$\sqrt{2} \cdot k \cdot t_c = t_w$	$\sqrt{2} \cdot k \cdot x_c = XHV$
$w = \sqrt{2} \cdot k \cdot u$	$\sqrt{2} \cdot k^2 \cdot t_v = t_w$	$2 \cdot k^2 \cdot x_v = XHV$
$v = k \cdot w$	$k \cdot t_v = t_c$	$\sqrt{2} \cdot k \cdot x_v = x_c$
$c = \sqrt{2} \cdot v$		
$v = \sqrt{2} \cdot k^2 \cdot u$		

05 – Tedy vlastní rozměr >gravitační veličiny< bude : $\frac{2 \cdot t_c}{c \cdot t_v} = G = \frac{2 \cdot 10^{-1} \text{ sec}}{2.9979246 \cdot 10^8 \cdot 10^{+1} \text{ metr}}$

kde t_c / t_v je opravný činitel z vlivu volby jednotek, viz výklad jinde. (z asymetrie řezu na vývojovém světelném kuželu). Newtonova gravitace sice neakceptuje relativitu a další náročné fyzikální vztahy ve vesmírné realitě, ale zachovává si „svůj Princip“, což stále drží krok s OTR, se složitou fyzikou, a tak i tyto jednoduché úvahy jsou do složité fyziky „převeditelné“.

06 – Dobrým krokem hypotézy je vysvětlení relativity. Vyjdu z Michelson-Morleyho experimentu.

a) Tento experiment vydá své výsledky-poznatky i tehdy když žádnou desku se žárovkou a zrcátky vůbec reálně nepostavíme-neuskutečníme. Experiment lze realizovat i bez aparatury a bez pokusu jen matematicky podle nákresu (viz výklad jinde)

b) Z matematického popisu tohoto pokusu „vzešel“ onen Lorentzův relativistický člen „gama“ – což by mohla být odpověď na otázku : odkud že Lorentz ten relativistický (opravný) člen vzal ?

c) A důvod pro opravný činitel „gama“ se vynoří poté co se podíváme na M-M aparaturu z jiné logiky :

(čtenář necht' nyní si z kapsy vyndá představivost a má před očima onen známý nákres M-M experimentu).

Mezi zrcátky Z_1 a Z_2 k sobě vzájemně kolmým lítá jeden foton sem a tam (a sem a tam) přes hranolek $\underline{A}$. A protože, vzdálenost pokusných zrcátek je velmi malá -cca 1 m- vůči >jednotkové rychlosti<, tak foton tuto dráhu-úsečky Z_1 -A a A- Z_2 uletí za sekundu **10⁸ krát** (!) a tím je zakřivení trajektorie letu fotonu neměřitelně malá ; realita zakřivení trajektorie je degradována. My však víme, že ve vesmíru, v jeho makroměřítku se tělesa i fotony pohybují po křivých trajektoriích (vždy !!) z důvodů globální gravitace. Takže „vadu“ pokusu nutno odstranit tím, že

vzdálenost A-Z₁ a A-Z₂ nutno zvětšit na „přiměřenou vzdálenost“, (vůči jednotkám a vesmíru)
 třeba >patnáct světelných délek<, tj : A-Z₁ = 15 . c.t_c = 15 . 3 . 10⁸ m
 a...a ještě pohybovat deskou se zrcátky např. rychlostí $\underline{u} = \frac{1}{2} c$. (Od Země –soustavy pozorovatele)
 Pak pokus ukáže divy.

Foton f₁ (A-Z₁) nepoletí k zrcátku 10⁸ krát za sekundu sem a tam, žeano ?, Poletí k němu po oblouku, nikoliv po přímce !!!, neb $\underline{u}$ je už relativistická !!! (zpětnou cestu poletí také po oblouku...jakém ?????) a cesta A-Z₁ bude delší, bude (A-Z₁) + Δx_c .....atd.

Když budete dlouho a pečlivě zkoumat co se děje s fotony f₁ (A-Z₁) + Δx_c a f₂ (A-Z₂) (ty také letí po oblouku) a co se děje s deskou mající $\underline{u} = 1/2c$ rychlost, tak se „zjeví nové reality“, které Lorentz ani Einstein do úvahy nevzal. Uvidíte, že deska ve svislé rovině yx nepoletí v této rovině, ale bude od této roviny „zahýbat“ do směru xz čili deska poletí po kružnici v rovině xz na níž se díváte z boku. Samozřejmě, že na původním pokusu je zakřivení dráhy desky neměřitelné...

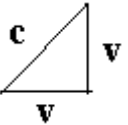
(úvaha-rozbor nového pokusu pokračuje jinde)

Nutno udělat malý závěr :

Výsledek pozorování „velkého M-M-pokusu“ ze zahajovací pozorovatelný, zahajovací soustavy je výsledkem zjištěným tak, že se údaje pokusu (desky co se pohybuje po kruhu v rovině xz) musí spouštět na tuto tečnou rovinu. A tak „skutečné délkové úseky na kruhu stejné“ se do průmětny promítají čím dál kratší a kratší a kratší => ... a to je ta kontrakce délek ...ta se jen zdá...zdá se pozorovateli „stojícímu“ : že se „raketa = deska se zrcátky“ zkracuje. A dokonce když budete spouštět ty kolmice do průmětny „pro čas“ zjistíte, že t-rovnoběžné „se jaksi“ vlivem křivé trajektorie pootočilo o 90⁰ a stalo se téčkem na ose kolmé k letu...a to je div (!) (t_x přešlo do pozice t_z). V podstatě při pootáčení trajektorie dráhy se „pootáčí“ i čas, tedy let předmětu z dimenze t₁ přejde do dimenze t₂, zjevuje se dilatace času jakožto x-sová složka a nastupuje nenulová z-složka dimenze času letu. (Detailní vysvětlení jinde).

d) V M-M pokusu je další nepoznaná pravda, co jí fyzikové už nepostřehli-zanedbali-vynechali. Jim stačilo zjištění, že éter není. Stačilo jim poznání, že při různých rychlostech je těleso v různých soustavách (soustava S nečárkovaná a soustava S' čárovaná) a že vztah mezi nimi se propojí opravným relativistickým členem „gama“. Ano, ale oprava je vlastně vztah pootáčení se dvou soustav tj. soustavy pozorovatelný a soustavy rakety . Že oprava jakési dilatace a kontrakce (o které neví, že pochází z kruhové trajektorie rozpínání vesmíru v osách kolmých na osu rozpínání) čili že oprava „křivosti“ dráhy desky se provede „gama“ členem, a je to. A přitom nevědí, že v podstatě narovnávají tu trajektorii kruhovou do roviny pozorovatelný „počáteční soustavy“. Gama člen jasně vychází z té kruhové trajektorie...

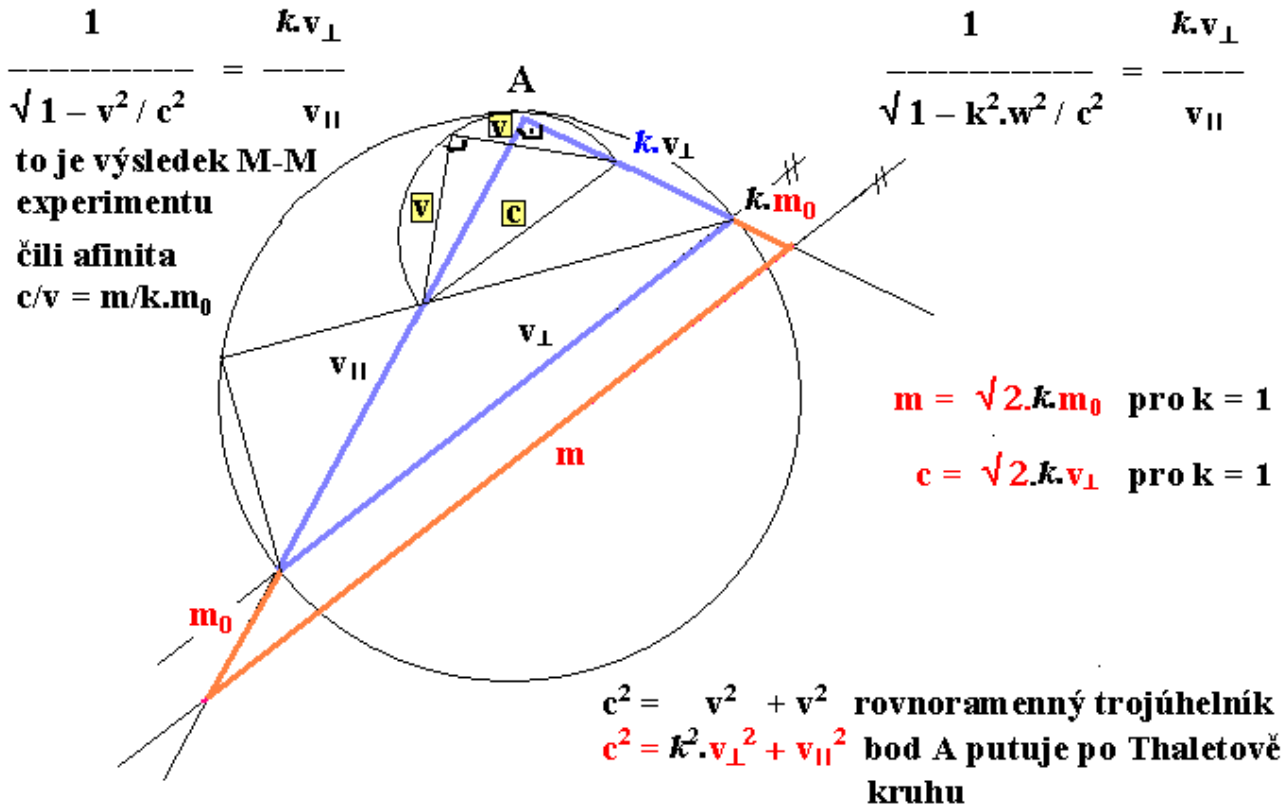
e) A v tom to je : Proč „gama“ člen vyšel z Pythagora ; Thaleta. (viz konvence č.16 a další úvahy)

$$\begin{aligned}
 c &= \sqrt{2} \cdot v &= \sqrt{2} k w &= \sqrt{2} k w &= 2 k^2 u \\
 c &= \sqrt{2} \cdot v \\
 c^2 &= v^2 + v^2 \\
 c^2 - v^2 &= v^2 \\
 \frac{c^2 - v^2}{c^2} &= \frac{v^2}{c^2} \\
 \sqrt{\frac{c^2 - v^2}{c^2}} &= \frac{v}{c}
 \end{aligned}$$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{c}{v} = \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{kw^2}{c^2}}} = \frac{c}{kw} = \frac{c}{\sqrt{2} k^2 u}$$

Otázkou pro mě je (kterou jsem už nezvládl) jak upravit rovnoramenný trojúhelník $c = \sqrt{2} \cdot v$ na obecný pravoúhlý trojúhelník respektive dva symetrické pravoúhlé trojúhelníky se společnou základnou a s pohybujícími se body vrcholu na Thaletově kruhu. Viz obrázek :

Dokonce si myslím, že ona oprava „gama“ bude vždy > 1 a $n < \frac{c}{v} = \sqrt{2} \cdot v$ (což je $1 / \sqrt{1 - v^2/c^2} = c/v$) a tedy ta oprava je vždy jen „jednohodnotová“ a není/nevyplývá z $c = k \cdot \sqrt{2} \cdot v$, což vede k „porušení“ kruhového tvaru dráhy. A dráhy pro $m \cdot v = m_0 c$ (ležící v rovinách kolmých na osu vývoje vesmíru, tj. na osu stárnutí- rozpínání časoprostoru) nemohou být gravitačně zakřiveny, tedy parabolické.
(podrobný, srozumitelnější výklad jinde)

f) -viz >konvence č. 33< aj.

g) A tak moje zjištění o relativitě vede i k zjištění „opravy“ Heisenbergova principu neurčitosti, takto:

$$E^2 = p^2 c^2 + m_0^2 c^4 \dots \dots \text{Pythagorova věta o energii} - \text{opsaná} \quad (A) \text{ upravuji}$$

$$m^2 \cdot c^2 \cdot c^2 = m^2 \cdot v^2 \cdot c^2 + m_0^2 \cdot c^2 \cdot c^2$$

$$m^2 \cdot c^2 = m^2 \cdot v^2 + m_0^2 \cdot c^2$$

$$m^2 \cdot c^2 - m^2 \cdot v^2 = m_0^2 \cdot c^2$$

$$\frac{m^2 \cdot c^2 - m^2 \cdot v^2}{c^2 - v^2} = \frac{m_0^2 \cdot c^2}{m^2 \cdot c^2} = \frac{m_0^2}{m^2}$$

$$\frac{1}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{m}{m_0} = ? \quad \dots \quad \text{konvence fyziků (B)}$$

V tomto předvedení je však pojetí konvence nedostatečné ; Uplatňuje se pouze, $v < c$, čímž se myslí, že $x_v / t_c < x_c / t_c$, že rychlost tělesa klesá při stejném etalonu chodu času a to tak, že těleso pohybem mění pouze "ukrojenou" vzdálenost a nemění tempo času (v téže jedné soustavě, kde se těleso nachází, a letí ... $0 < v < c$). Tato konvence je nedostatečná.

Vypůjčím si rovnici (4**) z jiných svých konvenčních úvah :

$$(4^{**}) \quad \frac{1}{\sqrt{1 - \frac{k^2 \cdot w^2}{c^2}}} = \frac{m}{m_0 \cdot k} = \sqrt{2} \dots \dots \dots (C)$$

a budu jí chtít porovnat s (B). Pak (4**) je totožná s (B) je-li $k = 1$. Ale obecně však bude :

$$v = k \cdot w \Rightarrow \sqrt{2} \cdot v = \sqrt{2} \cdot k \cdot w = c \Rightarrow k \cdot t_v = t_c$$

$$\begin{aligned} m^2 \cdot c^2 - m^2 \cdot k^2 \cdot w^2 &= m_0^2 \cdot c^2 \cdot k^2 \\ m^2 \cdot c^2 \cdot c^2 - m^2 \cdot k^2 \cdot w^2 \cdot c^2 &= m_0^2 \cdot c^2 \cdot c^2 \cdot k^2 \\ m^2 \cdot c^4 &= m^2 \cdot k^2 \cdot w^2 \cdot c^2 + m_0^2 \cdot c^4 \cdot k^2 \\ m^2 \cdot c^4 &= m^2 \cdot v^2 \cdot c^2 + m_0^2 \cdot c^4 \cdot \frac{t_w^2}{2 \cdot t_c^2} \\ E^2 &= p^2 c^2 + m_0^2 c^4 \cdot \left(\frac{t_w^2}{2 \cdot t_c^2} \right) \\ m^2 c^4 &= m^2 v^2 c^2 + m_0^2 c^4 \cdot \left(\frac{t_w^2}{2 \cdot t_c^2} \right) \\ \left[\frac{t_w}{t_c} = \frac{m}{m_0} \right] \\ \frac{m^2 c^4}{m^2 c^2} &= \frac{m^2 v^2 c^2}{m^2 c^2} + \frac{m_0^2 c^4}{m^2 c^2} \cdot \left(\frac{m^2}{2 \cdot m_0^2} \right) \\ \frac{m^2 c^2}{m^2 c^2} &= \frac{m^2 v^2}{m^2 c^2} + \frac{1}{2} \frac{m^2 c^2}{m^2 c^2} \\ \frac{1}{2} m^2 c^2 &= m^2 v^2 \\ c &= \sqrt{2} \cdot v \end{aligned}$$

takže z toho plyne normálně že :
 ...a dostávám se k zahajovací Pythagorově větě o energii , která by měla být opravena o :

$$E^2 = p^2 c^2 + m_0^2 c^4 \cdot \frac{t_w^2}{2 \cdot t_c^2}$$

$$m^2 \cdot c^2 - m^2 \cdot v^2 = \frac{t_w^2}{2 \cdot t_c^2} \cdot m_0^2 \cdot c^2 \quad \text{Pythagorova věta o energii – opravená} \quad (A^*)$$

A
B
C

$$E^2 - p^2 \cdot c^2 = E_0^2 \cdot \frac{t_w^2}{2 \cdot t_c^2} \dots \dots \dots (D^*)$$

Z výše uvedeného platí, že $B = C$ (dyť je to pravoúhlý rovnoramenný trojúhelník)

Podle mé konvence je : $m/m_0 = x_c/x_v = c \cdot t_c / v \cdot t_v \rightarrow$ po úpravě $\rightarrow m^2 \cdot v^2 = t_c^2 / t_v^2 \cdot m_0^2 \cdot c^2$ (D)

Nyní (D) porovnejte s členy B a C. V rovnici (A*) totiž $B = C$ ...takže odtud vyjde oprava Heisenberga

$$\begin{aligned}
 m^2 \cdot v^2 &= t_c^2 / t_v^2 \cdot m_0^2 \cdot c^2 \dots\dots\dots B = C \\
 m \cdot v^2 &= t_c^2 / t_v^2 \cdot m_0 / m \cdot m_0 \cdot c^2 \\
 &\Downarrow \\
 m \cdot v^2 &= t_c^2 / t_v^2 \cdot x_v / x_c \cdot m_0 \cdot c^2 \\
 m \cdot v^2 \cdot x_c &= t_c^2 / t_v^2 \cdot x_v \cdot m_0 \cdot c^2 \\
 m \cdot v^2 \cdot x_c &= t_c^2 / t_v \cdot x_v / t_v \cdot m_0 \cdot c^2 \\
 m \cdot v \cdot x_c &= m_0 \cdot c^2 \cdot t_c^2 / t_v = m_0 \cdot c^2 \cdot t_c \cdot t_c / t_v \\
 \Delta p \cdot \Delta x &= \Delta E_0 \cdot \Delta t \cdot t_c / t_v = \Delta E_0 \cdot \Delta t \cdot t_w / \sqrt{2} t_c \rightarrow \text{Heisenberg} \\
 \Delta m \cdot v \cdot \Delta x_c &= \Delta (m_0 \cdot c^2) \cdot \Delta t_c \cdot t_w / \sqrt{2} t_c
 \end{aligned}$$

07 – Uvedu velmi zajímavá řádová posunutí ve fyzikálních výpočtech z titulu volby jednotek lidmi vůči „volbě jednotek vesmírem a vůči dvouveličinové symetrii“, což může iniciovat nové vize i revizi teorie i pozorování (i revizi údivu nad tím, že ve vesmíru „chybí“ skrytá hmota...Nechybí, vadná je teorie. To netvrdím, to se domnívám, že to z řádových posunutí může vyplynout) ; Tedy :

(opis mých domněnek z r. 1985)

*_*_*

Nepochybně jsou zajímavá zjištění, že :

$$G \cdot \rho_c \cdot t_w^2 = 1 \qquad (c / t_w \cdot t_v) \cdot (t_v / R_v) \cdot (t_w^2) = 1$$

" ρ_c " = t_v / R_v čímž chci říci, že kritická hustota hmoty ve vesmíru je úměrná poloměru vesmíru , tedy vzdálenosti na hranice pozorovatelného vesmíru. Z toho i plyne $M_v \rightarrow$

$M_v = x_{HV}^2 \cdot t_v$ čímž chci říci, že veškerá hmota vesmíru (číselně) se vejde do plochy vesmíru (číselně)...

t_w – věk vesmíru

x_{HV} – vzdálenost na hranice pozorovatelného vesmíru

R_v – poloměr vesmíru současný

$t_v ; t_c$ – opravný činitel $t_w / t_c = 10^{+1} / 10^{-1}$ .....zjištění o posunutí řádů v důsledku volby jednotek

*_*_*

Anebo :

$c / v(z) = G / h = t_w / t_r \cdot \sqrt{2}$ .... kde :

- c – rychl.světla = $2,9979246 \cdot 10^8$
- $v(Z)$ – rychl. Země kolem Slunce = $29,7838 \text{ km / sec.}$
- h – Plankova konstanta = $6,62617 \cdot 10^{-34}$ (k datu r.1985)
- h – Plankova konstanta $(6,626 069 3 \pm 0,000 001 1) \times 10^{-34} \text{ J}\cdot\text{s.}$
(k datu r. 2003)
- G – gravitační konstanta = $6,67128 \cdot 10^{-11}$
- t_w – věk vesmíru = $4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.}$
- $\sqrt{2} \cdot t_r$ – = $4,4628230 \cdot 10^7$
- t_r – doba oběhu Země kolem Slunce = $3,1556926 \cdot 10^7 \text{ sec}$

$$\frac{2,9979246 \cdot 10^8}{2,97838 \cdot 10^4} = \frac{6,67128 \cdot 10^{-11}}{6,62617 \cdot 10^{-34}} = \frac{c}{v(Z)} = \frac{G}{h} = \frac{t_w}{t_r \cdot \sqrt{2}} = \frac{4,4937756 \cdot 10^{17}}{3,1556926 \cdot 10^7 \cdot \sqrt{2}}$$

toto srovnání má řádové (prozatím nevysvětlené) vady a pravděpodobně půjde o náhodu.....?.....?

*_*_*

Anebo :

$$1 / c^5 \cdot k = 1 / 2,421606 \cdot 10^{42} \cdot 1,720209895 \cdot 10^{-2} = 1 / 4,1656703 \cdot 10^{40} =$$

= (gravitační přitahování / gravitační odpuzování)

k – Gaussova gravitační konstanta

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek

*_*_*

Anebo :

$$(M_s \cdot c^2 / L_s) \cdot 10^{-2} = t_w = (1,9891 \cdot 10^{30} \cdot 8,9874 \cdot 10^{16} / 3,978 \cdot 10^{26}) \cdot 10^{-2} = 4,4937756 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1} \text{ sec.}$$

kde v(z) – rychlost Země kolem Slunce ; x(z) – vzdálenost S-Z ; L_s - svítivost Slunce

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek

*_*_*

Anebo : $c \cdot t(r) = 9,46078 \cdot 10^{16} \text{ m} \rightarrow$ světelný rok

$$\sqrt{c \cdot t(r)} = \sqrt{0,3075838^2 \cdot (10^8)^2 \cdot 10^{+1}}$$

číslo parseku

tedy :

$$\frac{3,075832^2 \cdot (10^8)^2 \cdot 10^{-1} \text{ pc}}{(pc)^2 \cdot 10^{-1}} = \{ c \cdot t(r) \}$$

(pc)² = jeden světelný rok · 10⁻¹

- řádové posunutí důsledkem volby jednotek

*_*_*

Anebo (opraveno 19.01.2005) : $\rho_c = M_v / x_{HV}^3 = x_{HV}^2 \cdot t_v / x_{HV}^3$
 (ρ_c – hustota kritická)

čili řádová posunutí jsou vidět na více místech, tedy ukázkově :

>moje hypotéza z r. 1984<	>jejich fyzika z r. 1989<
$M_v = x_{HV}^2 \cdot t_v = 1,8149475 \cdot 10^{52} \cdot 10^{+1} \text{ kg}$	$M_E = 2\pi R_E \cdot \rho_E = 2 \cdot 10^{53} \text{ kg}$
$\rho_c = t_v / x_{HV} = 7,4228083 \cdot 10^{-27} \cdot 10^{+1} \text{ kg/m}^3$	$\rho_E = 10^{-26} \sim 10^{-28} \text{ kg/m}^3$
$t_w = T_v \cdot t_c = 14,24 \cdot 10^{10} \cdot 10^{-1} \text{ let}$ $= 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.}$	$t_E = 6 \cdot 10^{17} \text{ sec.} = 20 \cdot 10^9 \text{ let}$
$X_{HV} = R_v \cdot t_c = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m.}$ $= 1,3471999 \cdot 10^{27} \cdot 10^{-1} \text{ m}$	$R_E = 10^{26} \text{ m}$

$$c = X_{HV} / t_w = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m} / 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.} = 2,9979246 \cdot 10^8 \text{ m / sec.}$$

(r.1999) Jak fyzikové říkají, že jim chybí ve vesmíru 10^2 kg hmoty do standardního modelu, která je „ukryta“ někde v podobě >temné studené hmoty, energie< anebo jí reprezentují (neutrína), tak tento „problém“ 10^2 kg bude zakopán v těch řádových posunutích z excentricity volby jednotek ; a ona jim „tam ve vesmíru“ Žádná hmota vlastně chybět nebude ...

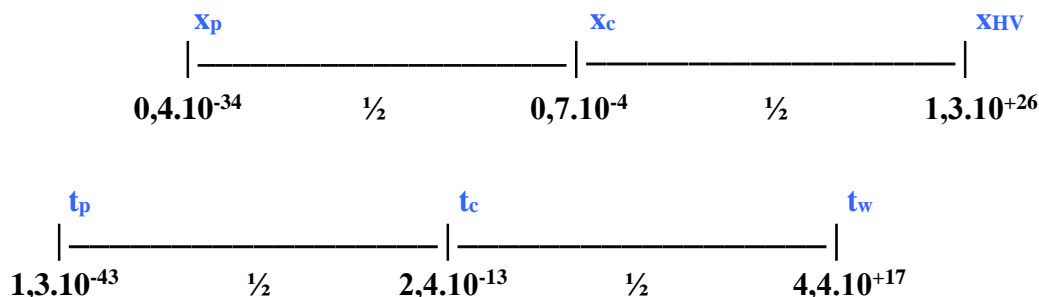
*_*_*

Anebo :

(vize z 1985) stavba škály časů a vzdáleností : (zvolená rozpětí)

$$\frac{x_p \text{ --(Planckova délka)}}{t_p \text{ --(Planckův čas)}} = \frac{x_c}{t_c} = c = \frac{x_{HV} \text{ --(hranice vesmíru)}}{t_w \text{ --(věk vesmíru)}}$$

$$\frac{0,4051 \cdot 10^{-34} \text{ metrů} = x_p}{1,3510 \cdot 10^{-43} \text{ sekund} = t_p} = \frac{0,7386 \cdot 10^{-4} \text{ m} = x_c}{2,4630 \cdot 10^{-13} \text{ s} = t_c} = \frac{1,3470 \cdot 10^{26} \text{ m} = x_{HV}}{4,4930 \cdot 10^{17} \text{ s} = t_w}$$

$$x_p \cdot x_{HV} = x_c^2$$

$$t_p \cdot t_w = t_c^2$$

$$K \cdot t_w = \sqrt{2} \cdot t_c$$

$$k \cdot t_v = t_c / \sqrt{2}$$

$$K \cdot t_w \cdot k \cdot t_v = \sqrt{2} \cdot t_c \cdot t_c / \sqrt{2}$$

$$K \cdot k \cdot t_v \cdot t_w = t_c \cdot t_c$$

$$1 \cdot t_v \cdot t_w = t_c^2$$

$$1 \cdot t_v \cdot t_w = t_c^2$$

$$K = \frac{\sqrt{2} \cdot t_c}{t_w} = \frac{\sqrt{2} \cdot 2,463 \cdot 10^{-13}}{4,403 \cdot 10^{17}} = 0,775252 \cdot 10^{-30}$$

$$k = \frac{t_c}{\sqrt{2} \cdot t_v} = \frac{2,463 \cdot 10^{-13}}{\sqrt{2} \cdot 1,351 \cdot 10^{-43}} = 1,2899 \cdot 10^{30}$$

$$c^2 / k^2 \cdot v^2 = 1 / (1 - k^2 v^2 / c^2) = m \cdot t_v / k \cdot m_0 \cdot t_c \Rightarrow \frac{c^2}{k^2 \cdot v \cdot x_v} = \frac{2 \cdot k^2 \cdot v^2}{2 \cdot t_c} = c \cdot t_v$$

$$\frac{2,99793 \cdot 10^{+7}}{k^2 \cdot 2,11 \cdot 10^8 \cdot 2,11 \cdot 10^{+9}} \Downarrow = \frac{2 \cdot 10^{-1}}{2,99792 \cdot 10^8 \cdot 10^{+1}}$$

$$\begin{aligned} c &= 2,99792 \cdot 10^{+8} & ; & & v &= k \cdot 2,11 \cdot 10^8 \\ x_c &= 2,99792 \cdot 10^{+7} & ; & & x_v &= k \cdot 2,11 \cdot 10^{+9} \\ t_c &= 1 \cdot 10^{-1} & ; & & t_v &= 1 \cdot 10^{+1} \end{aligned}$$

Kde se berou tato řádová posunutí ? intuitivně předpokládám, že jsou důsledkem „lidské volby jednotek“ v porovnání s vesmírnou volbou a uspořádáním škál délkových a časových.

.*=*.*

(podrobnější úvahy jsou zveřejněny jinde)

08 – Dalším krokem (nedořešeným a zřejmě asi chybným), této hypotézy je spekulativní zjištění, že gravitační „veličina G“ má *ještě jinou podobu*, jiné vyjádření G*, tedy :

$$G = \frac{2 \cdot t_c}{c \cdot t_v} = \frac{c}{t_w \cdot t_v} = G^*$$

kde t_w je stáří vesmíru

$$G = \frac{2 \cdot 10^{-1}}{3 \cdot 10^8 \cdot 10^{+1}} = \frac{3 \cdot 10^8}{4,49 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1}} = G^*$$

Přeneseno do Newtonovy gravitace to „zni prapodivně“ a dosud jsem to nerozlousknul :

$$1 = \frac{c}{t_w \cdot t_v} \cdot \frac{m^*}{c^2 \cdot x} = \frac{x_{HV}}{t_w^2 \cdot t_v} \cdot \frac{x_{HV}^2 \cdot t_v}{1} \cdot \frac{t_w^2}{x_{HV}^2 \cdot x_{HV}}$$

$x_{HV} = 1,3471999 \cdot 10^{26} \text{ m} = R_v$ - vzdálenost na hranice viditelného vesmíru

$t_w = 4,4937756 \cdot 10^{17} \text{ sec.} = 14,24$ miliard let – stáří vesmíru

pak rychlost světla je $c = x_{HV} / t_w$

...sloučím-li G* s m* dostanu „normální“ m , čili tato gravitační veličina G* je „zabudována“ ve hmotě, rovnice se stává lineární...parabola se rovná parabole.

$$1 = \frac{c}{t_w \cdot t_v} \cdot \frac{(x_{HV}^2 \cdot t_v)}{c^2 \cdot x_{HV}} = \frac{G^* \cdot (M^*) \cdot t_w^2}{x_{HV}^3} = \frac{G^* \cdot \rho}{H^2}$$

$$1 = \frac{2,99 \cdot 10^8}{4,49 \cdot 10^{17} \cdot 10^{+1}} \cdot \frac{1,34^2 \cdot (10^{26})^2 \cdot 10^{+1}}{9 \cdot 10^{16} \cdot 1,43 \cdot 10^{26}} = \frac{6,67 \cdot 10^{-11} \cdot (1,7 \cdot 10^{52} \cdot 10^1) \cdot 20 \cdot 10^{34}}{1,34^3 \cdot (10^{26})^3}$$

Podle této úvahy se gravitační konstanta s časem mění a změna se projevuje ročně až na jedenáctém místě za desetinnou čárkou, je to měřitelné ?? nebo zjiřitelné jinak ?? (Změna G za rok by byla $1,4 \cdot 10^6 \text{ s} / 1 \text{ rok}$) :

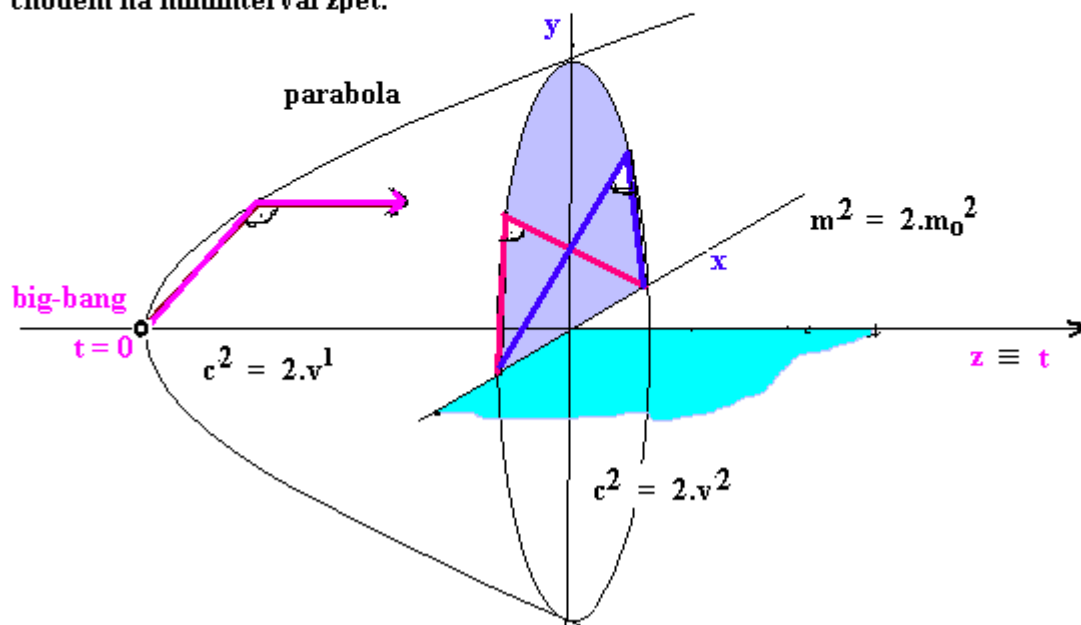
$$G^* = \frac{2,99 \cdot 10^8}{(4,49 \cdot 10^{17} + 1,4 \cdot 10^6) \cdot 10^{+1}} = \frac{3 \cdot 10^7}{44900000001,4 \cdot 10^6} = \frac{30,0}{449000000001,4}$$

Umí to někdo vyvrátit ??, vyvrátit to, že se gravitační konstanta mění s časem ?? A jak by takové vyjádření G^* mělo zapadnout do rovnic ?

Další rozšířený výklad k této spekulaci je na jiném místě.

09 – (opis) ukázka paraboloidu :

Prozatím neumím ukázat geometrii v matematickém vyjádření toho, že vesmír se rozpíná ve dvou osách lineárně (respektive kvadraticky - komplementarita rychlosti a hmotnosti) a ve třetí ose se rozpíná parabolicky a vytváří tak onu asymetrii tohoto vesmíru v jednocestném chodu času a s tím stavbu hmoty od jednoduché ke složité a bez "trvalé" antimoty. Parabolou vzniká varianta tohoto vesmíru s "rovnováhou" stavů a) časoprostor na jedné straně a b) hmota na druhé straně. Anticaste zřejmě "používají" zpětný chod času jako "cukaneček" časové vlny, tedy cukaneček času se zpětným chodem na miniinterval zpět.

10 – Dvouveličinový vesmír v mikrosvětě je lineární (?) . Postavil jsem ho z „vynalezených“ vzorečků pro elementární částice. A pak z rovnic multiplikací dimenzí veličin.

Takže zde jsou kroky, popis :

BLOČEK 01 – obecný vzorec

=====.

Obecný výraz pro symetrie interakcí . (1)

$$\alpha \cdot x_i^m \cdot \beta \cdot t_k^n$$

$$\text{-----} = 1 \Rightarrow \text{vlnobalíček hmotového elementu,}$$

$$\gamma \cdot x_a^d \cdot \delta \cdot t_b^h$$

časoprostorového kvantíku na levé straně
aneb rovnice interakce mikrosvětě

ukázka :

$$\frac{x^5 \cdot t^5}{x^5 \cdot t^5} = 1 \rightarrow \frac{x^3 \cdot t^1}{x^0 \cdot t^3} = \frac{x^3 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^2} \cdot \frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1} \cdot \frac{x^0 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^1}$$

neutron = proton + elektron + antineutrino elektronové

... přičemž jsem pro zjednodušení ukázky vynechal koeficienty-čísla a indexy pro „danou“ dimenzi z palety dimenzí realizovaných z možných. (vzorečky všech elem. částic a interakce jsou jinde).

BLOČEK 02 – kvarky

<i>b</i>	<i>t</i>	<i>u</i>	<i>d</i>	<i>s</i>	<i>c</i>
$x^3 \cdot t^{5/3}$	$x^3 \cdot t^{8/3}$	$x^1 \cdot t^{-1/3}$	$x^1 \cdot t^{2/3}$	$x^2 \cdot t^{2/3}$	$x^2 \cdot t^{5/3}$
-----	-----	-----	-----	-----	-----
$x^2 \cdot t^{7/3}$	$x^2 \cdot t^{10/3}$	$x^0 \cdot t^{+1/3}$	$x^0 \cdot t^{4/3}$	$x^1 \cdot t^{4/3}$	$x^1 \cdot t^{7/3}$

Leptony

Antileptony

(e ⁻)	$\frac{t^1 \cdot x^2 \cdot t^1}{1 \cdot x^2 \cdot t^1} = \frac{x^2 \cdot t^2}{x^2 \cdot t^1}$		(e ⁺)	$\frac{1 \cdot x^2 \cdot t^1}{t^1 \cdot x^2 \cdot t^1} = \frac{x^2 \cdot t^1}{x^2 \cdot t^2}$
(τ ⁻)	$\frac{t^1 \cdot x^2 \cdot t^0}{1 \cdot x^2 \cdot t^0} = \frac{x^2 \cdot t^1}{x^2 \cdot t^0}$		(τ ⁺)	$\frac{1 \cdot x^2 \cdot t^0}{t^1 \cdot x^2 \cdot t^0} = \frac{x^2 \cdot t^0}{x^2 \cdot t^1}$
(μ ⁻)	$\frac{t^1 \cdot x^1 \cdot t^1}{1 \cdot x^1 \cdot t^1} = \frac{x^1 \cdot t^2}{x^1 \cdot t^1}$		(μ ⁺)	$\frac{1 \cdot x^1 \cdot t^1}{t^1 \cdot x^1 \cdot t^1} = \frac{x^1 \cdot t^1}{x^1 \cdot t^2}$
(ν _μ) ⁰	$\frac{t^1 \cdot x^1 \cdot t^0}{1 \cdot x^1 \cdot t^0} = \frac{x^1 \cdot t^1}{x^1 \cdot t^0}$		(ν _μ [~]) ⁰	$\frac{1 \cdot x^1 \cdot t^0}{t^1 \cdot x^1 \cdot t^0} = \frac{x^1 \cdot t^0}{x^1 \cdot t^1}$
(ν _τ) ⁰	$\frac{t^1 \cdot x^0 \cdot t^1}{1 \cdot x^0 \cdot t^1} = \frac{x^0 \cdot t^2}{x^0 \cdot t^1}$		(ν _τ [~]) ⁰	$\frac{1 \cdot x^0 \cdot t^1}{t^1 \cdot x^0 \cdot t^1} = \frac{x^0 \cdot t^1}{x^0 \cdot t^2}$
(ν _e) ⁰	$\frac{t^1 \cdot x^0 \cdot t^0}{1 \cdot x^0 \cdot t^0} = \frac{x^0 \cdot t^1}{x^0 \cdot t^0}$		(ν _e [~]) ⁰	$\frac{1 \cdot x^0 \cdot t^0}{t^1 \cdot x^0 \cdot t^0} = \frac{x^0 \cdot t^0}{x^0 \cdot t^1}$

baryony : (rezonance)	(kvarky)	$x^n \cdot t^m / x^k \cdot t^l$	a	A
			↓	↓
Δ^{++}	$\equiv$ (UUU)	$= x^3 \cdot t^{-1} / x^0 \cdot t^1$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^0 \cdot t^{-1} / x^0 \cdot t^1$
Δ^+ , p (proton)	$\equiv$ (UUD)	$= x^3 \cdot t^0 / x^0 \cdot t^2$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^0 \cdot t^0 / x^0 \cdot t^0$
Δ^0 , n (neutron)	$\equiv$ (UDD)	$= x^3 \cdot t^1 / x^0 \cdot t^3$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^0 \cdot t^1 / x^0 \cdot t^1$
Δ^-	$\equiv$ (DDD)	$= x^3 \cdot t^2 / x^0 \cdot t^4$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^0 \cdot t^2 / x^0 \cdot t^2$
Σ^+	$\equiv$ (USU)	$= x^4 \cdot t^0 / x^1 \cdot t^2$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^1 \cdot t^0 / x^1 \cdot t^0$
Σ^0	$\equiv$ (USD)	$= x^4 \cdot t^1 / x^1 \cdot t^3$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^1 \cdot t^1 / x^1 \cdot t^1$
Σ^-	$\equiv$ (DSD)	$= x^4 \cdot t^2 / x^1 \cdot t^4$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^1 \cdot t^2 / x^1 \cdot t^2$
Ξ^0	$\equiv$ (SUS)	$= x^5 \cdot t^1 / x^2 \cdot t^3$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^2 \cdot t^1 / x^2 \cdot t^1$
Ξ^-	$\equiv$ (SDS)	$= x^5 \cdot t^2 / x^2 \cdot t^4$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^2 \cdot t^2 / x^2 \cdot t^2$
Ω^-	$\equiv$ (SSS)	$= x^6 \cdot t^2 / x^3 \cdot t^4$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^3 \cdot t^2 / x^3 \cdot t^2$

Σ_c^+	$\equiv$ (UCU)	$= x^4 \cdot t^1 / x^1 \cdot t^3$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^1 \cdot t^1 / x^1 \cdot t^1$
Σ_c^+	$\equiv$ (UCD)	$= x^4 \cdot t^2 / x^1 \cdot t^4$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^1 \cdot t^2 / x^1 \cdot t^2$
Σ_c^0	$\equiv$ (DCD)	$= x^4 \cdot t^3 / x^1 \cdot t^5$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^1 \cdot t^3 / x^1 \cdot t^3$
Ξ_c^+	$\equiv$ (CUS)	$= x^5 \cdot t^2 / x^2 \cdot t^4$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^2 \cdot t^2 / x^2 \cdot t^2$
Ξ_c^0	$\equiv$ (CDS)	$= x^5 \cdot t^3 / x^2 \cdot t^5$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^2 \cdot t^3 / x^2 \cdot t^3$
Ω_c^0	$\equiv$ (CSS)	$= x^6 \cdot t^3 / x^3 \cdot t^5$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^3 \cdot t^3 / x^3 \cdot t^3$

Ξ_{cc}^{++}	$\equiv$ (CCU)	$= x^5 \cdot t^3 / x^2 \cdot t^5$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^2 \cdot t^3 / x^2 \cdot t^3$
Ξ_{cc}^+	$\equiv$ (CCD)	$= x^5 \cdot t^4 / x^2 \cdot t^6$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^2 \cdot t^4 / x^2 \cdot t^4$
Ω_{cc}^+	$\equiv$ (CCS)	$= x^6 \cdot t^4 / x^3 \cdot t^6$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^3 \cdot t^4 / x^3 \cdot t^4$

Ω_{ccc}^{++}	$\equiv$ (CCC)	$= x^6 \cdot t^5 / x^3 \cdot t^7$	$= x^3 / t^2$	$\cdot x^3 \cdot t^5 / x^3 \cdot t^5$
---------------------	------------------	-----------------------------------	---------------	---------------------------------------

(pyramida) částice = báze . „kulhavé schody“
ve dvouveličinovém
stavu

Druh částice je „rozeznatelný“ konstantním tvarem x^a/x^b .

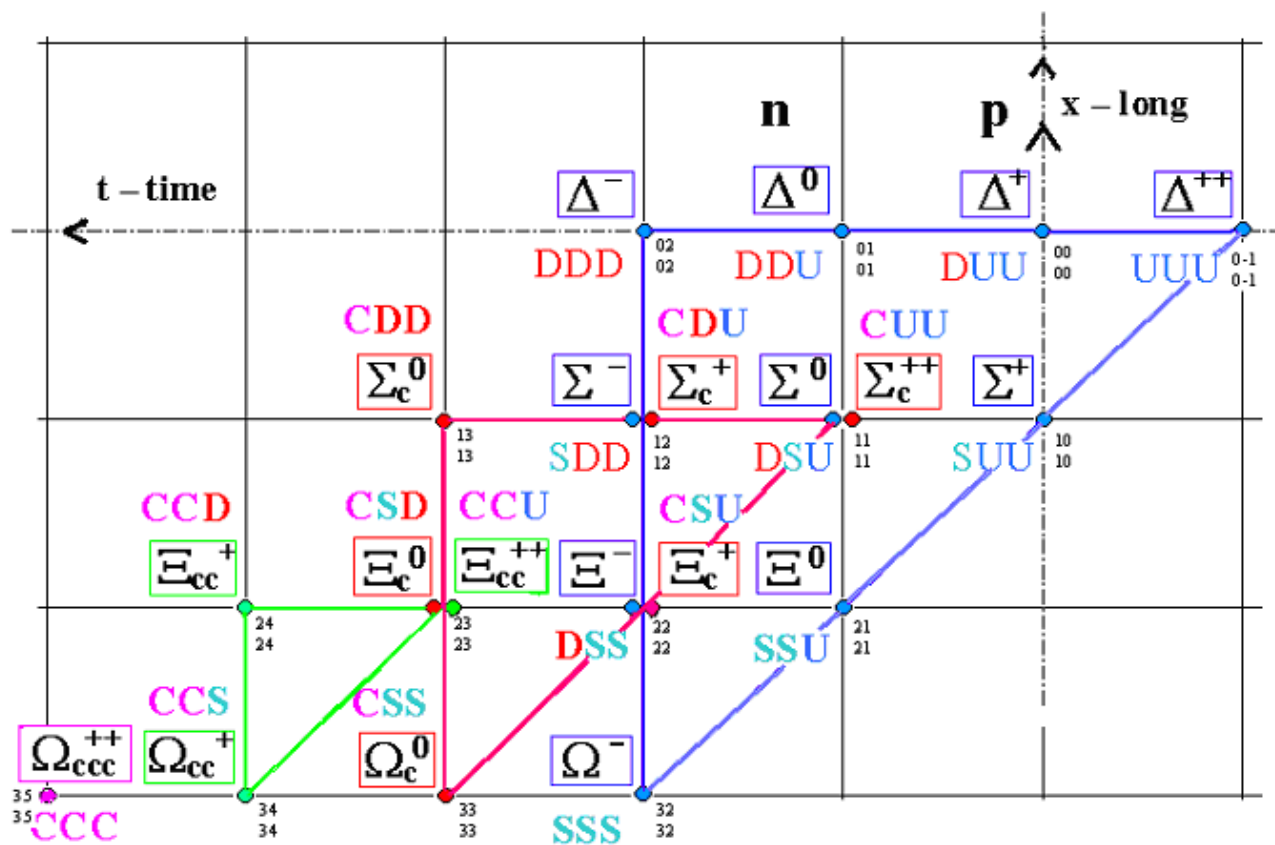
Náboj je „rozeznatelný“ nárůstem mocnin u t^a/t^b . Změna patra – úrovně – hladiny je

„rozeznatelná“ skokem mocnin jak u x^a/x^b tak i u t^a/t^b .

(07/2001)

BLOČEK 04 - tabulka baryonů přepsaná do grafu (z ní pak plyne prostorový graf)

Čísla u bodů na grafu jsou hodnoty "kulhavých schodů" z tabulky sestavy baryonů z kvarků /viz 02a/

atd. atd. Rozsáhlý výklad o baryonech, mezonech a intermediálních částicích včetně interakcí je jinde.

11 – Bůh :

Donedávna jsem měl coby atheista představu, že >bůh< je vlastně ona hledaná sjednocená teorie, teorie Všeho, ona hledaná univerzální rovnice – v matematické podobě (matematika zrcadlem přírody) ... bůh že je pravidlo = zákon pro chování vesmíru ... že vesmír A nemůže "sám o sobě" existovat bez >zákona<, bez >pravidla p<; A krát "p" = existence.

Napadlo mě dnes, že by Bůh mohl být nejen ten Zákon sám o sobě, ale že by to mohla být "realita", která se také vyvíjí...jako hmota. Hmota byla na počátku spuštění času jako záření – fotony a pak se hmota zesložit'ovávala....I Bůh by mohl být nikoliv nadpřirozený, všemocný, vševědný, ale přirozený coby stav „posloupnosti vývoje zákonů“, která se vyvíjí tj. i On se zesložit'uje, zesložit'uje se jeho stav z jednoduché formy PPP na nějakou složitou funkci-kombinaci pravidel „na vrcholu pyramidy“ třeba v DNA....Pak by mohl být >bůh< uvnitř nás..., v každém z nás je – existuje jako "složitě pravidlo-matematický softwer" (i v počítačích jsou z jednoduchých pravidel vygenerovány s l o ž i t é abstraktní útvary, algoritmy aj. a ty skoro činí-dějou se sami.). Bůh by tedy mohla být realita složitá v nás jako "zrcadlo univerzálního pravidla-zákona-rovnice, kterou hledáme. Takže >bůh< nám nenařizuje, neřídí náš život, nehlídá naše činy,...ale je-li jakýmsi "zhuštěným zhmotněnějším

zákonem“, pak "se stává" vědomím, svědomím a integrovaným chování naší bytosti, nás samých. Bůh není "osoba" mimo nás, ale my a On interagujeme...a vzájemně se ovlivňujeme.
Atd....

...úvahy jsou čerstvé, a zda jsou hodně nebo málo naivní, hodně nebo málo pravdivé ??, to samozřejmě nevím...a dlouho vědět nebudu.

12 – základní pojmy

Brzo tomu budou dva roky, co jsem uzavřel s panem L.Motlem (při trapném mlčení ostatních fyziků ač jsem je o to požádal) debatu "nad pojmy" :

VELICINA ; VZDALENOST ; DELKA ; BOD ; JEDNOTKA ; DIMENZE ; ROZMER ; SLOZKA
Zde je na připomínku zestručněný výpis toho výsledku (Originál mohu na vyžádání též zaslat) :

01 –

(Motl) = **Velicina** je číselný údaj spojený s jednotkou, ze kterého můžeme zjistit velikost.

(Navrátil) = **Veličina (základní) je artefakt** vesmíru a to ve smyslu nezaměnitelnosti, nezadatelnosti, nezastupitelnosti.

02 –

(Motl) = **Vzdálenost** je nejjednodušším příkladem velicíny, udávající délku úsečky.

(Navrátil) = **Vzdálenost** je („ukrojený“) jistý neurčitý díl – úsek velicíny (úsek z velicíny) (úsek na velicíne) jménem „délka“.

03 –

(Motl) = **Delka** úsečky (nebo jiného lineárního útvaru) je vzdálenost jejich (nebo jeho) krajních bodů.

(Navrátil) = **Délka** je pojmový výraz-název pro nezadatelný artefakt vesmíru. Čili délka je název pro jednu z veličin ve smyslu nezaměnitelnosti, nezadatelnosti, nezastupitelnosti

04 –

(Motl) = **Bod** je idealizovaná, nekonečně malá matematická tečka neboli puntík či tupka...

(Navrátil) = **Bod** je vzdálenost-úsek coby jistý díl velicíny „délka“, jehož limita velikosti se blíží k nule.

05 –

(Motl) = **Jednotka** je součástí údaje, který udává velicínu. Velikost veličin se udává jako násobek tohoto předdefinovaného údaje, cili jednotky.

(Navrátil) = **Jednotka** je volený-určitý-jistý-přesný etalon, díl-úsek z velicíny (na velicíne).

Jednotka je tedy „nebod“ jehož číselná limita se blíží k jedničce nikoliv k nule.

„Vzdálenost = n . jednotka“.

06 –

(Motl) = **Dimenze** je buď označení pro jeden směr v prostoru nebo uvnitř objektu, který nelze získat kombinací směrů ostatních. dimenze je tedy také rovna počtu souřadnic - čísel, které potřebujete k určení pozice bodu.

(Navrátil) = **Dimenze** (jedna z více) je n-tým počtem *m o ž n o s t i* projevu (spoluprojevu, spoluúčinku) téhož druhu velicíny. Tedy : veličina „délka“ má (nekompaktifikované) tři dimenze (má možnost reálného projevu do tří, ve třech dimenzích ...).

07 –

(Motl) = **Rozmer** je cesky ekvivalent prejateho slova "dimenze".

(Navrátil) = **Rozměr** (rozměr veličiny) je název pro jednotkový díl fyzikální veličiny „délka“ nebo jiné veličiny. Např.vzdálenost r o z m ě ř u j e m e v metrech, čas v sekundách. Zopakujme : *jednotka* = *číslo* (jedna) krát *rozměr* (příslušné veličiny). Rozměr tedy není pojmově totožný s dimenzí.

08 –

(Motl) = **Složka** ... "vektor" Vasi pozice (sipka v prostoru od zvoleneho pocatku vesmiru do bodu, kde se nachazite) se "sklada" ze (souctu) tri slozek.

(Navrátil) = **Složka** ve smyslu fyzikálním se většinou užívá pro >radiální< rozklad veličiny (ať už veličiny základní či odvozené.), anebo volně pojmově pouze coby >složka složeniny<.

*

S přáním hezkých "ne-spamových" Vánoc ...

18.12.2004

ing. Josef Navrátil, Kosmonautů 154, Děčín 405 01,

e-mail : j_navratil@karneval.cz

www : www.volny.cz/j_navrati

<http://big-bang.webpark.cz/>

<http://dvouvelicinovyvesmir.wz.cz>

*

Konec

(...anebo začátek pokusu o konec krásné myšlenky ? Z historie vědy vím, že skoro vše co člověk nového vymyslel, bylo do svého závěru vždy dost radikálně přebudováno. Určitě to čeká i tu mou dvouveličinovou hypotézu. Její konečnou podobu přivedenou k podobě jaká je v reálu si nedokážu dnes představit...možná je to dobře, zklamání by mohlo moc bolet)

08.02.2005